

සෑමම මානව අයිතිවාසිකම් සාම ක්‍රියාවලියෙහි දී
සුවතර කොටස සතු අයිතිවාසිකම් ව්‍යාපෘතිය

ආගමික සුළුතර කොටස

යුරේෂා ප්‍රනාන්දු

ශ්‍රී ලංකා
මානව හිමිකම් කොමිෂම

අනුග්‍රහය : යුරේෂා සංගමය

Human Rights Commission of Sri Lanka
No. 36, No. 7 Road,
Colombo 08.

ආගමික සුළුතර කොටස්

1. ආගමික අයිතිවාසිකම් පරීක්ෂණය සඳහා වූ අන්තර්ජාතික පාලන ක්‍රමය

මහා ව්‍යයනයේ අර්ථ මගින් නව ලෝක රටාවක් මතු විය. එය වූ කලී අන් සියල්ලටම වඩා මානව පුද්ගලයාගේ චරිතානුකූල ජීවිතයේ රටාවකි, යුද කෝලාහලවලට හේතුකාරක වූ වාර්ගික, ආගමික හා සංස්කෘතික විෂමතා අභිබවා ගිය ලෝකයකි. අනාදිමත් කාලයක සිට ක්‍රිස්තියානුවන් සහ යුදෙව්වන් අතර පැවති කොර්ස්සිම සහ ආක්‍රමණය මිනිස් ඉතිහාසයේ ඉතා බිහිසුණු මිනිස් සාහසරවලින් එකක් ලෙසින් උච්චස්ථානගත විය. ජනවර්ග දෙකට කිරීමේ ක්‍රියාවක් වශයෙන් ජර්මානු යුදෙව්වන් ක්‍ෂාර ලෙස සාහසරයෙන් ඇරඹී බිහිසුණු ප්‍රභය ඇත්ත වශයෙන්ම ආගමික මතවාදවල ඇති මූලික වෙනස්කම් විද්‍යමාන වීමකි. මේ අවස්ථාවේ දී ආගම සහ විශ්වාසය අතර වෙනසක් දැක්වීම වැදගත්වෙයි. සාමාන්‍ය විශ්වාසයක හා පොදු දෙව්වරයෙකුගේ අනුගාමිකයන් වුව ද මතුපිටින් දැක්වෙන මතවාදී වෙනස්කම්, කොර්ස්සිම හා මෙබදු වූ ඉමහත් හා ක්‍ෂාර වර්ග නැතිමත් කරා යෑම ප්‍රතිවිරුද්ධ තත්ත්වයකි.

ඉතිහාසයේ සිදු වී ඇති බිහිසුණු යුද කෝලාහලවලින් ඇතැම් ඊටාටි හේතු සාධක මතවාදී වෙනස්කම් දක්වා දිවයන බව සොයාගත හැකි අතර, ඊටා ආගමික තත්ත්වය විසින් අරඹා තිබේ. ආගමික හඟිනි උත්සාහය උත්සාහය කරන්නේ මුලිනුපුවා දමන ලෙස එම ආගමික නිර්මාතෘන් වීදින් තම අනුගාමිකයන්ට දෙයනා කළා වූ එකී පාප කර්මයන්ම වේ1.

තුරුද පුද්ධවල සිට යුදෙව් ආගමික විශ්වාස දැරූ අයට ක්‍ෂාර අත්දැකීන් වටිනික පැමිණවීම දක්වා වූ සිද්ධි මෙම කාරණය තිබුණු ලෙස සිහිගන්වන ඊටාය. එපරිදිම, මානව අයිතිවාසිකම් සඳහා වූ බලවත් වේගවත් පරිශ්‍රම හා ඉන් පසු පැවති උද්ඝෝෂණ වරින් වර දියත් කර ඇත්තේ ආගම සම්බන්ධ එහි අයිතිවාසිකම් පරීක්ෂණය කිරීම සඳහාය.

එබැවින්, වර්ගය, ආගම හා ජන වාර්ගික භාවයේ නාමයෙන් ඉතිහාසය පුරාම සිදුකර ඇති මහ පරමානවයේ වටිනික හේතුවෙන් හා මානව අයිතිවාසිකම් ස්ථාපිත කරන ලෙස නැගුණු විශ්ව තඬුව ප්‍රතිවාදයන් වශයෙන් ද මෙම මානව අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සහ පරීක්ෂණය කිරීම සඳහා කැප වූ

අන්තර්ජාතික පාලන ක්‍රමයක් 20 වන ශතවර්ෂයේ පසු භාගයේ දී මතු විය. කෙසේ වෙතත්, වර්ධනය වී ඇති මෙම තත්ත්වය තිබියදීත් ලෝකයේ බොහෝ ප්‍රදේශවල ආගමික සමානත්වය සඳහා වූ පරිශ්‍රම අද දක්වා පවතී.

එම කාලවකවානුව තුළම ජාතික රාජ්‍යයන් සහ ඔහු-ජනවාර්ගික සමාජ ඔහිවමත් සමගම, නූතන තත්ත්වය යටතේ වන ආගමික සමානත්වය පිළිබඳ පරිශ්‍රම ප්‍රධාන වශයෙන් අභ්‍යන්තර ඒවා බවට පත් වී තිබේ. ආගමික සුළුතර කොටස් පිළිබඳ කාරණය ද්විමාන එකකි. එය වූ කලී, එක් ප්‍රධාන මතවාදයක් උදෙසා ගනානුගතික ආගම් ඉවත දැමීමට බැඳී සිටින රාජ්‍යවලට සීමාව නැති අතර, නීති මගින් සහ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති මගින් යම් ආගමිකව ලැදිසාවක් පෙන්වන රාජ්‍යවල ද ඒ හා සමගම එය දක්නට ලැබේ. ඉරානය එවැනි නිදසුන්වලින් එකකි².

ව්‍යවස්ථානුකූල වශයෙන් ද “රාජ්‍යයෙන්” “දේවස්ථානය” වෙන්කරන්නා වූ ගිනි රාජ්‍ය පාලනය පිණිස කැප වූ “නූතන ජාතික රාජ්‍යයට” ප්‍රතිපත්ති මට්ටමේ දී විවිධ ආගම් ගැන නවපුදු කිරීමේ දී වෙනස්කම් සිදු කිරීමට නොහැකි සේ බැලූ බැල්මට පෙනී යා හැක. කෙසේ වෙතත් වත්සන් ජාතීන්ගේ විශේෂ සම්බන්ධීකාරක ක්‍රියාත්මක වීමේ විසින් කලින් ඉදිරිපත් කළ උප කොමිසමේ වාර්තාවක සඳහන් කළේ “වෙත් කිරීමේ මුළු ධර්මය තුළ... ඇතැම් අවස්ථාවල කිසියම් ආගමක් ක්‍රියාත්මක වශයෙන් අභියෝග උසස් ස්ථානයක් ගන්නා අතර ඊට නීතිමය-සෑම කෙනෙකු කෙරෙහිම සමාන ලෙස ක්‍රියාත්මක විය යුතු නමුත්-ඇතැම් වැදගත් තරුණ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රධානතම කණ්ඩායමේ සංකල්ප පිළිබිඹු කරයි”³ යනුවෙනි. “වර්ගය” වුව ද බොහෝදුරට ප්‍රධානතම ආගම් අනුව පරිවර්තනය කර ඇති තත්ත්වයක් තුළ-ශ්‍රී ලංකාවේ “සිංහල බෞද්ධයා” මීට හොඳම නිදසුනකි.- ආගමික සුළුතර කොටස්වලට සම්බන්ධ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීමට විශේෂයෙන් කැප වූ අන්තර්ජාතික පාලන ක්‍රමයක අවශ්‍යතාව පවුරුවන් අමතක කළ නොහැක.

ආගමික හා ඇදහිලි පිළිබඳ නිදහස සහ, විශේෂයෙන්ම, ආගමික සුළුතර කොටස්වල අනන්‍යතාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා ප්‍රමිති ඇතිකළ බොහෝ ප්‍රකාශන හා ගිවිසුම්වලට මුල්වූයේ මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයයි. ආගමික හැටුම් පාලනය කිරීම සඳහා ද ඔහු-ආගමික සමාජවල ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ආයතන පිහිටුවීම සඳහා ද යොමුගත තත්වානුකූල ප්‍රතිපත්තිමය විකල්ප සංවර්ධනය කිරීම සඳහා ප්‍රතිමාණ රාමුවක් එමගින් ලබාදෙයි⁴. අන්තර්ජාතික

මානව අයිතිවාසිකම් නීති ගණය යටතේ ඇතුළත් කර තිබෙන සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ගිවිසුම් වූකලී ප්‍රමුඛ ගණයේ නීත්‍යානුකූල ලේඛනයකි. විශේෂයෙන්ම ජනවාර්ගික, ආගමික හා භාෂාමය පුළුල් කොටස් ආරක්ෂා කිරීම පරිසරයන්ගෙන් කැපවූ 27 වන ව්‍යවස්ථාව සහ වින්තනය, හාදය සාක්ෂිය සහ ආගම පිළිබඳ නිදහස පරිසරයන්ගෙන් කැපවූ 18 වන ව්‍යවස්ථාව, සිය පුරවැසියන්ට මෙකී අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීම සඳහා, පාරිසරිකාර රාජ්‍යයන් වෙත විගණිමක් පවරයි. සියලු ආගම්වල හෝ ඇදහිලිවල හෝ භාවිත උල්ලංඝනය කිරීමෙන් ආරක්ෂා වීමට ද ඒවායේ අනුගාමිකයන් වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීමෙන් ආරක්ෂා කිරීමට ද අදාළ පාරිසරිකාර රාජ්‍යයන් විසින් ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග සලකා බැලීමට ද කමිටුවට බලය පැවර තිබේ.

මේ හැරුණුවිට, වින්තනය, හාදය සාක්ෂිය, ආගම හා ඇදහිල්ල සඳහා අයිතිවාසිකම් මෙන්ම ආගමික පුළුල් කොටස්වලට අයත් පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ද පරිසරයන්ගෙන් සඳහා එක්සත් ජාතීන් මෙන්ම කලාපීය හා වෙනත් සංවිධාන යන දෙකොට්ඨාසය විසින්ම විශේෂ නීත්‍යානුකූල ලේඛන වශයෙන් පහත පැති අන්තර්ජාතික මානව අයිතිවාසිකම් නීතිය විසින් බොහෝ සේ පිළිගෙන තිබේ.

1992 දී මහා සභාව විසින් අනුමත කරන ලද ජාතික හෝ ජනවාර්ගික, ආගමික හා භාෂාමය පුළුල් කොටස්වලට අයත් පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රකාශනය එක් නිදසුනකි. එම ප්‍රකාශනය, සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතියේ 27 වන ව්‍යවස්ථාව විසින් ධෛර්යමත් කළ බව ප්‍රකාශනයේ ප්‍රස්ථාවනාව නිශ්චිත ලෙස සඳහන් කරයි.

මෙම අයිතිවාසිකම්වලට සම්බන්ධ එක්සත් ජාතීන්ගේ සියලු ප්‍රකාශන සහ සම්මුති පහත සඳහන් ලැයිස්තුවේ ඇතුළත් වේ.

මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය (1948)

සංඝාගතයන්ගේ තත්ත්වයට සම්බන්ධ සම්මුතිය (1951)

රට්‍යාපනය තුළ වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීමට විරුද්ධ පුනෙස්කෝ සම්මුතිය (1960)

වාර්ගික හේතු මත වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීමේ සියලු විධි ඉවත්

නිර්මාණය කළ ප්‍රභවය (1965)

සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ගිවිසුම (1966)

සමත් පදිංචි රටේ පානිකයන් කොටන රටේ භාෂාව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රකාශනය (1985)

ප්‍රකාශන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සම්මුතිය (1989)

සියලු සංක්‍රමණ සේවකයන්ගේ සහ ඔවුන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ප්‍රකාශන පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතිය. (1990)

ජාතික හෝ ජනවාර්ගික, ආගමික සහ භාෂාමය ප්‍රචාරය කොටස්වලට අයත් පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රකාශනය (1992)

මේවා කැරැණික, ප්‍රචාරයා සංග්‍රහයේ සහ ප්‍රචාරයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ සම්මේලනයේ කාර්ය රාමු ඇතුළත පවත්නා ආගමික අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ ප්‍රකාශන සහ සම්මුති ද ආගමික ප්‍රචාරය කොටස් ප්‍රකාශන සහ සම්මුති ද ඇතුළත් වේ. බහු ජාත්‍යවාදී ගිවිසුම් සහ සම්මුති ගණනාවක් වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් පිළිබඳ නිදහස සහ ආගමික ප්‍රචාරය කොටස්වලට අයත් පුද්ගලයන්ගේ අයිතිවාසිකම් අමතනු ලැබ ඇත. එයින් ඉතාමත් වැදගත් ඒවා වන්නේ:

භාෂාව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රචාරයා සම්මුතිය (1950) සහ අංක 11 මූලපත්‍රය (1954)

ප්‍රචාරයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ සම්මේලනයේ අවසාන ඡන්ද (1975)

ප්‍රචාරයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ සම්මේලනයේ මැඩ්‍රිඩ් රැස්වීමේ නිමා කිරීමේ ලියවිල්ල (1983)

ප්‍රචාරයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ

සමිතීලතයේ විධාන රැස්වීමේ නිමාකිරීමේ ලියවිල්ල (1989)

නව පුරෝපයක් සඳහා වූ පැරිස් ප්‍රඥප්තිය (1990)

පුරෝපයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ
සමිතීලතයේ කෙටිපත් හේතත් රැස්වීමේ නිමාකිරීමේ ලියවිල්ල
(1990)

පුරෝපයේ ආරක්ෂාව සහ සහයෝගිතාව පිළිබඳ
සමිතීලතයේ කෙළින්ම ගිණුම් පැවරී නායක රැස්වීමේ විවරණ
(1992)

මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ලෝක සමිතීලතයේ දී සම්මත
කරගත් විධාන ප්‍රකාශනය සහ ක්‍රියාත්මක වැඩසටහන
(1993)

ජාතික පුරිතර කොටස් ප්‍රශස්ති සඳහා වූ සම්මුති රාමුව
(1994)

ජාතික අයිතිවාසිකම්වලට සම්බන්ධ අන්තර් ඇමරිකානු ප්‍රකාශන සහ සම්මුති
ඇමරිකානු රාජ්‍ය සංවිධානය විසින් සම්මත කරනු ලැබ සහ පිළිගනු ලැබ තිබේ.
නිදසුන් සීමාසහිත පහත දක්වා තිබේ.

මිනිසාගේ අයිතිවාසිකම් සහ ප්‍රඥාප්ති පිළිබඳ ඇමරිකානු
ප්‍රකාශනය (1948)

මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ඇමරිකානු සම්මුතිය (1969)

මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ඇමරිකානු සම්මුතියේ ආර්ථික,
සමාජ සහ සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් ක්ෂේත්‍රයේ අතිරේක මූල
පත්‍රය (1988)

පහත සඳහන් පරිදි ආගමික අයිතිවාසිකම්වලට සම්බන්ධ අප්‍රිකානු ප්‍රකාශන සහ සම්මුති ගණනාවක් තිබේ. :

මානව සහ ජනතා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අප්‍රිකානු ප්‍රඥප්තිය
(1981)

ප්‍රමියාගේ අයිතිවාසිකම් සහ පුනසාධනය පිළිබඳ අප්‍රිකානු ප්‍රඥප්තිය

වර්ධනය වෙමින් පවතින ආගමික මුලධර්මවාදය සහ ජනවාර්ගික/ආගමික ව්‍යාපාර හමුවේ අන්තර්ජාතික මානව අයිතිවාසිකම් පරාසය ඇතුළත ආගමික පූර්වක කොටස් පිළිබඳ කාරණයක් අඩු ගොඩනැගෙමින් තිබේ. ප්‍රාදේශීය, ජාතික හා විශ්වීය මට්ටම්වල පවතින සමාජ ගැටුම්වලට ප්‍රධාන හේතුව ලෙස ආගමික වෙනස්කම් පවතී, එබැවින් විශේෂයෙන් බහු ආගමික සමාජවල ජාතික මට්ටමක “විධිමත්ව තුළ සුනදස්වය” ගොඩනගා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයේ වැදගත්කම විශේෂයෙන් කිවයුතු නැත. සරුණු මෙසේ හෙයින් බහුවිධ ආගමිකත්වයන්ගේ ගතික සැලකිල්ලට ගෙන අන්තර්ජාතික නෛතික ප්‍රතිමාන පදනම්කරගත් ප්‍රතිපත්ති ආදර්ශය සකස් කිරීම සඳහා සංස්කෘතික පාදක ප්‍රවේශයන් අනුගමනය කළයුතුම කාර්යයකි.

2. ආගමික අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධව ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමාන නෛතික තත්ත්වය.

අගයයන්තරකරණය වූ ශ්‍රී ලාංකික පරිසාරයක් තුළ ආගමික පූර්වක කොටස් පිළිබඳ කාරණය වට සම්බන්ධව දැනට පවතින නෛතික විධිවිධාන සහ අන්තර්ජාතික ප්‍රතිමාණවලට ඊටා අනුකූලවන ප්‍රමාණය අනුසාරයෙන් සලකා බැලිය යුතු වෙයි.

ශ්‍රී ලාංකික සංදර්භයක් තුළ ආගමික පූර්වක කොටස් පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම වූ කලී “සිංහල - බෞද්ධයන්” සමඟ සමාන අන්දමට “පූර්වක ආගම්” තුනට තත්ත්වයක් ලබාදී තිබේ ද යන්න පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් වන්නේය.

ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 10 ව්‍යවස්ථාව “කෙනෙකුගේ කැමැත්ත අනුව ආගමක් හෝ ඇදහීමක් වැළඳ ගැනීමට හෝ තෝරා ගැනීමට නිදහස

ඇතුළුව වන්නා, හඳුනාගත නොහැකි සාක්ෂිමය හා ආගමික නිදහසට අයිතිවාසිකම” පරික්ෂණය කරයි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ තිබෙන සියලු ආගම් අදහන්නන් වෙත සමාන අයිතිවාසිකමක් පිරිනමා ඇත. එනම් ප්‍රධාන වශයෙන් බුද්ධාගම, ක්‍රිස්තියානි ආගම (කතෝලික ආගම හා ප්‍රෝටෙස්ටන්ට් නිකායන් ඇතුළුව), ඉස්ලාම් ආගම හා හින්දු ආගම වෙයි. මෙම ව්‍යවස්ථාව සිව්වැනි හා දෙවන ලෝක අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ගිවිසුමේ 18 වන ව්‍යවස්ථාවට සමවූයේ.

සිව්වැනි හා දෙවන ලෝක අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ගිවිසුමේ 18 වන ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන ඇතුළත් කිරීමෙන් ආගමික පුළුල්තාව කොටස්වල අයිතිවාසිකම්වලට සම්බන්ධ අන්තර්ජාතික ප්‍රතිපාදන අනුමත කිරීමක් දක්නට ලැබෙන නමුත්, පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයන් විසින් ජනවාර්ගික, ආගමික හා භාෂාමය පුළුල්තාව කොටස්වල අයිතිවාසිකම් පුළුල්ව පවත්වා ගන්නා වූ සිව්වැනි හා දෙවන ලෝක අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ගිවිසුමේ 27 වන ව්‍යවස්ථාව ශ්‍රී ලාංකික නීති හා ප්‍රතිපත්ති විසින් පිළිපදි ඇද්ද යන ප්‍රශ්නය මතු වෙයි.

ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9 වන ව්‍යවස්ථාවේ මෙසේ සඳහන් වේ:

“ශ්‍රී ලංකා ජනරජය බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය පිරිනමන්නේය. එහෙයින්.. බුද්ධ ශාසනය සුරක්ෂිත කොට පෝෂණය කිරීම රජයේ වගකීම විය යුත්තේය.”

බැලූ බැල්මට පෙනෙන පරිදි මෙම ව්‍යවස්ථාව සමානත්වය පිළිබඳ මූලධර්මය යන වෙතින් රාජ්‍ය පාලනය පිළිබඳ සිද්ධාන්තය නිහිත ලෙස උල්ලංඝනය කිරීමකි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එවැනි විධිවිධානයක් තිබීම බහුතරවාදී ප්‍රවේශයක් ගැන ප්‍රකාශ කිරීමක් සේ පෙනෙනවා පමණක් නොව ප්‍රතිවිරුද්ධ අන්දමින් එය බුද්ධාගමේම දක්වා ඇති සමානාත්මතාවයේ මූලධර්මයට එරෙහිව යන බවක් ද පෙනෙයි.

පළමුව හා මූලිකව ශ්‍රී ලංකාව වැනි, තම ගෝමික අඛණ්ඩතාවය පරික්ෂණය කිරීමට කැපවී සිටින බහු ජනවාර්ගික, බහු ආගමික යන බහු භාෂාමය රාජ්‍යයක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එවැනි විධිවිධානයක් ඇතුළත් කිරීමේදී ඇතිවන පූර්ණ සමනය හඳුනාගත යුතුය. ජනවාර්ගික ගැටුම, දෙමළ කොටි ව්‍යාපාරයක් ලෙස උග්‍ර අවස්ථාවට පත්වීම ඇතුළත් විසින්

සලකනු ලබන්නේ 1948 පුරවැසි පනත හා 1956 රාජ්‍ය භාෂා පනත වැනි වූ වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීමේ දේශපාලන ක්‍රියාදාමයන් විසින් කිහිපයකු ලැබූ ආතතිය උච්චස්ථානයකට පත්වීම බවයි. “වර්ගය, කුලය හෝ ආගම් වෙනුවට මුලධර්ම හා ප්‍රතිපත්ති අතර ප්‍රමාණවත් අන්දමින් තරුණු සලකා බැලීමට ජනතාව තවමත් ඉතෙත ගෙන නැත”⁷ යනුවෙන් 1959 සීමා නිර්ණායක කොමිෂන් ප්‍රකාශ කළාය. එම නිසා නිකුත්වූ 1978 ව්‍යවස්ථාවේ 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව වූ කළි මෙම සංසිද්ධිය පිළිබඳ තවත් විද්‍යාමාන වීමකි.

අනිත් අතට, මෙම ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන මතුවීම් කියවීම පදනම්කොට ගත් අර්ථකථනයක් අනුගමනය නොකර, එහි ගම්‍යමාන සහ සටන තත්ත්වයන් කිරීම පිණිස එය සංස්කෘතිකමය සංදර්භයකින් සලකා බැලීම වැදගත්වේ. මෙම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇතිකර ගෙන තිබෙන ආකෘතීන් සමනය කිරීම, ඊට සංශෝධනයක් කිරීමෙන් නිකුත්වූ සිද්ධිය හැකි අතර, එය යෙදිය හැකි වන්නා වූ සංදර්භය අනුසාරයෙන් තේරුම් ගැනීම වැදගත්ය.

“10 වන ව්‍යවස්ථාවෙන් සහ 14 වන ව්‍යවස්ථාවේ 1 වන අනු ව්‍යවස්ථාවේ (ඉ) ඡේදයෙන් සියලුම ආකෘතිවලට පිරිනැමෙන අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂාකාර දෙන අතර, බුද්ධ ශාසනය පුරාණමයකට පෝෂණය කිරීම රජයේ වගකීම විය යුත්තේය”⁸ යනුවෙන් අංක 9 ව්‍යවස්ථාව පවසුවත් සඳහන් කරන දෙය සටහන් කර ගැනීම වැදගත් වේ. පවිද පුද්ගලයාට මුහුණ දුන් ආගම ඇදහීමට ඇති මූලික අයිතිවාසිකම් -නිදහස 10 වන ව්‍යවස්ථාව හා 14 (1) (ඉ) දරණ ව්‍යවස්ථාව යන දෙකෙහිම ප්‍රකාශිතවම දක්වා තිබේ. එම නිසා බුද්ධාගම පරික්ෂණය කිරීමට රජය මත විකාන්ත යුතුකමක් පවතී ඇති අතර එම යුතුකම සම්පූර්ණ කිරීමේදී අනෙකුත් ආගම් වෙනස්කම්කට භාජනය නොකිරීමකට සහතික කිරීමේ සමාන ප්‍රකාශයක් ද පවතී. තවද 12 (2) ව්‍යවස්ථාව “කිසිම පුරවැසියෙකු, වර්ගය, ආගම, භාෂාව...” යනාදි වශයෙන් සඳහන් කරයි. එබැවින් “බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය පිරිනමීම” නමුදු, ඉහත සඳහන් ව්‍යවස්ථාමය විධිවිධාන යටතේ පුද්ගලයාට අයත්වන ආගම් පිළිබඳ මූලික නිදහස, අනෙකුත් ආගම් ද පුරැකීම හා පරික්ෂණය සඳහා වූ රාජ්‍ය වගකීමක් බවට පත්වෙයි.

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය වෙනස්කම්වලට භාජනය කිරීම සිදු නොකරන්නා වූ එකක් විය යුතු නමුදු බුද්ධාගම මතුකර දැක්වීම නිසාය වාදය පෙන්වන්නක් බව ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක. කෙසේ වෙතත් බුද්ධාගම මතුකර දැක්වීම වූ කලී

සෛද්‍ර ආගමි නොගතා එක් ආගමකට සම්මාන ප්‍රමුඛත්වය ලබාදීමක් නොව අයම් සම් සංස්කෘතික උරුමයක් පරික්ෂණය සඳහා පැවරූ යුතුකමක් වශයෙන් ද පිළිගත යුතුය. ථෙරවාදී බුද්ධාගම ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතියේ චෙත්නාදායක නොහැකි අංශයකි. එය අනාවරණය වූයේ පරික්ෂණයකට පාත්‍රවී ඇති අතර, එම ධර්මය එහි මුල් තත්ත්වයෙන් දැනට පවතින එකම රට ශ්‍රී ලංකාවයි. නිසැකවම සියලුම ආගම් සඳහා රජයේ සමාන අනුශාසනාත්මක ලබාදිය යුතු අතර, "බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛත්වය" දීමේ ව්‍යවස්ථාමය අවශ්‍යතාවය "බුද්ධ ශාසනය සුරක්ෂිත කොට පෝෂණය කිරීම" සඳහා රජය වෙත පැවරී ඇති විශේෂ යුතුකම් සමග සම්බන්ධ වෙයි. 10 වෙනි සහ 14 (1) (v) වෙනි ව්‍යවස්ථා මගින් ලබා දී ඇති අයිතිවාසිකම් සියලු ආගම්වලට සහතික කළයුතුය යන කොන්දේසියට 9 වැනි ව්‍යවස්ථාව යටත්වේ. එබැවින් රජය වෙත පැවරී ඇති යුතුකම, දැන් අත්පරාසිතව ද ලෝක උරුම ඇති තැන් වශයෙන් පිළිගෙන තිබෙන පෞරාණික රාජධානි නටබුන් හෝ වැසි විනාශයට පත්වී බෙහෙවින්ම පෞරාණික සංස්කෘතියට ආවේණික අංශයක් පරික්ෂණය කිරීම පිළිබඳ යුතුකමක් වන්නේය.

කෙසේ වෙතත් මෙම වගකීම් ක්‍රියාත්මක කිරීම නිසා අනෙකුත් ආගම්වලට හෝ සුළුතර කොටස්වලට වෙනස්කමක් සිදුවන ආකාරයට විශේෂ සැලකීමක් සිදු නොකිරීම අනිවාර්ය වෙයි. විශේෂයෙන්ම සුළුතර (ආගමික) අවශ්‍යතා ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ නෛතික පද්ධතිය සැදුම්ලත් නීති සංයුතිය තුළ ඊටම ඇතුළත් ඇතුළත් පාලන හා තුළන විධි පවතී.

ශ්‍රී ලාංකික නීති පද්ධතිය නීති බොහෝ ගණනකින් සමන්විත වන අතර, ඊට රෝම/ලතින් නීතිය සහ ඉංග්‍රීසි ව්‍යවහාර නීතියේ සම්ප්‍රදායන් මෙන්ම විවිධ සංස්කෘතික හා ආගමික සම්ප්‍රදායන් පදනම්කර ගත් පෞද්ගලික නීති තුනක් ද ඇතුළත් වෙයි. උඩරට නීතියට සහ තේසවලාම් නීතියට පිළිවෙලින් ඇතුළත් බොද්ධ හා හින්දු චාරිත්‍ර ඇතුළත්ව තිබෙන අතර මුස්ලිම් නීතිය වූ කලී පූර්ණ වශයෙන් ඉස්ලාම් සම්ප්‍රදායන් සහ පුරාණය පදනම්කරගත් ඥාති ධර්ම නීතියකි. රටේ පොදු නීතිය සහ විශේෂ (පෞද්ගලික) නීතියක් අතර හැටුමක් තිබෙන විට පොදු නීතිය අභිබවා විශේෂ නීතියට මුල් තැන දෙනු ලබන බව දක්නට ලැබීම විශේෂයෙන් සිත් ගන්නා කාරණයකි9.

තවද, ආගමික හා වෙනත් සුළුතර කොටස්වල අයිතිවාසිකම් වෙනත් නෛතික ප්‍රතිපාදන මගින් ද සහතික කර තිබේ. ආගම් 4 ම නියෝජනය කරන ආයතන ආරම්භ කරන ආගමික ක්‍රියාකාරකම් සහසු කිරීම සහ

ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තු පනත් පනවා තිබේ. බොද්ධ විහාර ගම් ආඥාපනත, එංගලන්ත ක්‍රිස්තියානි සහ ආඥාපනත, බොද්ධ නිකාය සංගහ පනත, මුස්ලිම් දේවස්ථාන සහ පිහිටායාර් ශාර්ඝ ශෛවත් පිතුත් පනත යන මේවා නිදසුන්ය.

කෙසේ වෙතත්, සිබෙන්නා වූ විවිධ යන්ත්‍රණයන් තුළින් වුව ද, බහු ආගමික සමාජයක අසමානත්වය සහ විමර්ශනය යන මේවා තවමත් සමාජ ස්ථාවරයක්ව පවතී. පාගමික අයිතිවාසිකම් සඳහා හැටුම් ඇතිවන්නේ එය අතිමි කරන්නේය යන සිතුවිල්ල නිසාය. එබැවින් විවිධ කණ්ඩායම් අතර ආතති තත්ත්වයන් විද්‍යමානවීම් ආගමික ප්‍රචාරය කොටස් පිළිබඳ සරුභාවයට සම්බන්ධ භාවිතයන් හා ස්ථාවරයන් පිළිබඳ දර්ශන බවට පත්වේ.

3. ආගමික නොරිස්සීමට සම්බන්ධ හැටුම් මෝස්තර

ශ්‍රී ලංකාව තුළ පවතින බුද්ධාගම, ක්‍රිස්තියානි ආගම්, නින්ද්‍ර සාගම්, සහ ඉස්ලාම් ආගම් යන ප්‍රධාන ආගමික පෙලගැසීම් මෙන්ම සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් ප්‍රජාවාසිත කණ්ඩායම් අතර “සිංහල-බොද්ධ” අනන්‍යතාවය දිගින් දිගටම හැදී යන සහායකතා පත්කාර වී තිබේ, විශේෂයෙන්ම සිංහල-දෙමළ හැටුම් සංදර්භය තුළ එසේ වී තිබේ¹⁰.

බහු-ආගමික සමාජයක හැටුම් පිළිබඳ සංකල්පය සලකා බලන විට කැපී පෙනෙන මෝස්තර දෙකක් දැකිය හැකිය. මිශ්‍ර සමාජවල භිතර දැකීමට ලැබෙන සමාජ සංස්ථිතියක් වන්නේ එක් ප්‍රජා කොට්ඨාසයක් විසින් අනෙකට සිදුකරනු ලබන ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා සහ පීඩා කිරීම් ය. විශේෂයෙන්ම සමාජ අසනනකාරී සහ ප්‍රජාවාසිත/ආගමික ආතති තත්ත්වයන් පවතින කාලපරිච්ඡේදයේදී සිදුවන ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා සහ පීඩාවන්ය. මෙම සීමා කිරීම් එක්තරා සංවිධානාත්මකව හෝ එසේ නැත්නම් සාමූහිකව හෝ මතුවන ප්‍රචණ්ඩ ක්‍රියා විය හැක.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ දැකිය හැකි වඩාත් නොනත නැමුරුවක් වන්නේ පොදුගලික ආරවුල් වටාට අදාළ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ සම් නිශ්චය ප්‍රජාවාසිත/ආගමික අනන්‍යතා පදනම් කරගෙන උග්‍රවීමයි. මේ හොඳම නිදසුනක් වන්නේ 2001 මැයි මාසයේදී මාවනැල්ලේ සිදු වූ මුස්ලිම්-සිංහල හැටුම් වේ. පාර්ලිමේන්තු

මින්ශ්‍රීවරයෙකු සහ පුරවැසියෙකු අතර වූ පාරවිලක්, අගමිබයක් ලෙස එම දෙදෙනා පනවරන දෙකක අය එම නිසා, අවසානයේ දී විශාල වශයෙන් පැතිර ගිය ජනවාර්ගික/පාලනික ගැටුමක් බවට පත්විය. මුස්ලිම් පල්ලියක් ඉදිකිරීම පිළිබඳ මෑතකදී මාලිගාවක්ගේ දී ඇති වූ මාරාන්තික බරට පාදකක් වූ සිද්ධිය නිසා නැවතත් මුස්ලිම්වරුන් හා බෞද්ධයන් අතර ආගති තත්ත්වයන් දැරිලි ගියේය.

තවද, සාමාන්‍ය වශයෙන් සලකන විට පාලනික පුළුල්තාව කොටස්වල අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම්වලට භාජනය වී ඇති අතර, ගම් පුළුල්තාව කොටස් බහුලව සිටින ප්‍රදේශයක ජීවත්වන බහුතර කොටසේ සාමාජික ජීවයකගේ අයිතිවාසිකම් ද එතර්දී උල්ලංඝනය කිරීම්වලට භාජනය විය හැකි බව සත්‍යයකි. මෙය වූ කලී අත්දැකීමෙන් ලද සත්‍යයකි; විශේෂයෙන්ම උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල හා මායිම් නම්මානවල විශේෂ සිදුවී ඇත. තවද ප්‍රධාන පුළුල්තාව කොටස් දෙක අතර ද ගැටුම් රටා දැකිය හැක. 1990 දී සිදුකළ මුස්ලිම් දේවස්ථාන සාතන සිද්ධිය මීට නිදසුනකි. එහිදී මීරා ප්‍රමිතා දේවස්ථානයේ බිම් දිගාරි දෙව් මෙහෙයේ ගෙදි සිටි පිරිමි සහ පිරිමි ලම්සිත්ගෙන් සමන්විත මුස්ලිම්වරුන් තුන්සියයකට වැඩි ගණනක් විශාල ඵල,වි.වි.වි. හට පිරිසක් වියත් සාතනය කරනු ලැබූය. මේ සිද්ධි වනාහි විවිධ කණ්ඩායම් අතර පවතින පාලනික තොර්ස්සිම් පිළිබඳ සංඝරාමය දර්ශකවේ.

4. කල් පවත්නා විසඳුමක් ළඟාකරගැනීමේ ඒකීය (මානව) අයිතිවාසිකම් පුළුල්ධනය කිරීම සඳහා අන්තර්-ආගමික අවබෝධයේ අවශ්‍යතාවය

සංස්කෘතික හා ආගමික වර්තාකම්වල ගැටුම් ලෙස සහ පිරිහී යන අනන්‍යතා ලෙස පෙනී යන්නා වූ තත්ත්වයට හොඳුවර් සිටින ජාතිකයකට ඉහත සඳහන් රෝග වීනිත්වය අනුව සුදුසු වන්නා වූ එකම මාධ්‍ය යෝග්‍යය වූ කලී නිසල වශයෙන්ම විකිත්සිය වෙකි. විශේෂ නොමැතිව මේ තත්ත්වය වූ කලී ව්‍යවස්ථාමය සංයෝධනවල සිටි තත්විත අනන්‍යත් දක්වා කොපරම් වුවත් එමගින් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවගේ ජීව ගුණය හසුකර ගැනීමට නොහැකිය. පසු කාලයේ, ඉස්ලාමීය ඉද්දි වර්ම භාවිත අනුව ක්‍රියාත්මක වන පාලන සහ කණ්ඩායම් පාලන සමග එකට බද්ධ වූ පොරාමික හික්ද-බෞද්ධ මූලාශ්‍ර වියත් අපේ උරුමයේ පරාමිති නියම

කරනු ලැබ තිබේ. මෙම අනේකවිධ වූ තත්ත්වයට හේතුකිසිව ඉඩ සැලසීම පිණිස උතුම් නෛතික සම්ප්‍රදායන් දෙකක් හා වාර්තානුකූල නෛතික පද්ධති තුනක් ද අවශ්‍යවී තිබේ. ක්‍රියාත්මක වීමේදී නොවැලැක්විය හැකි තරම් ප්‍රමාණයක එක පිට එක වැටීමක් හා අර්ථාපත්තියක් පවතී 11. එවැනි විවිධත්වයක් තුළ මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව නේමාව දේශනා කළ හැක්කේ මානව හිතවාදී බවින් පොහොසත් ඊකාබද්ධ ජාතික සංස්කෘතියක් අගය කිරීමෙන් පමණි. මක් නිසාදයත් මිනිසාගේ අයිතිවාසිකම්, සමාජ සාධාරණය සහ සමානත්වය පිළිබඳ රත්තප්පාතය වශයෙන් සැලකෙන මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ අනවර්ත ගණනාවකට පසු ගැබ්කොට ඇති සංකල්ප මෙම කර්ම මතු දක්නට ඇති නිසාය.

ඇතැම් බටහිර නොවන සංස්කෘති “මෙම අයිතිවාසිකම් පරිනාමයේදී බටහිරට වඩා බෙහෙවින් පෙරදාතම් වූ අතර, එම අයිතිවාසිකම්වල විපුල බව හා විෂයපථය අතින් බටහිර දුරස්ථ කළ” බව 12 ඉස්ලාම් ධර්මය නිදර්ශනයක් වශයෙන් දක්වමින් ආවාටය වර්මන්ත්‍රී සඳහන් කරයි. නූතන මානව අයිතිවාසිකම්වල නියම අරටුව සෑදී ඇති මුල් බැසගත් සංකල්ප අනාදිමත් කාලයක සිට පොදිග දර්ශනවල සහ ආගම්වල මූලික පදනම් වී තිබේ.

ශ්‍රී ලාංකික හට පැවතිය හැකි එන්නේ මෙවන් වූ අනේක විධ වාර්ගික, සංස්කෘතික සහ ආගමික මූලාශ්‍රයන් ගෙනි. නූතන මානව අයිතිවාසිකම් තුළ “සමානත්වයට ඇති අයිතිවාසිකම්” වශයෙන් වෙනස්වන, පිතෘ මූලික සමාජයක ස්ත්‍රී සාර්වඥ උතුම්කම් වැනි සාමාන්‍ය සංස්කෘතික සංකල්ප ඇති වීමට හේතු වූයේ පැරණි ආගමික මතවාදයන් ය. ආගමික විශ්වාස තුළට මුල් ඇදී ගිය පොදු පුරා විධිවිලට සංස්කෘතික භාවිත පැනතැගීම පිළිබඳ හොඳම නිදර්ශනයක් වශයෙන් සියලු ආගම්වල බැතිමතුන් විසින් සමනල තන්දුව දක්වන ගන්තිස පවතී.

ශ්‍රී ලංකාව සංස්කෘතික හා ආගමික වශයෙන් කොතරම් වකට බැදී ඇද්ද යත් වෙනස්කම් තවදුරටත් එතරම් කැපී පෙනෙන්නේ නැත. “සිංහල දෙමළ අලුත් අවුරුද්ද” බෞද්ධයන් ක්‍රිස්තු ගන්තිකයන් හා හින්දු ගන්තිකයන් යන සියලු දෙනාම එකසේ පවත්වති. තවද, සාමාන්‍ය ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධයෙක් හින්දු දෙවිවරුන්, විශේෂයෙන් විජේතු හා කතරගම

දෙව්වරුන් 13 යැදීම සිරිතකි. එපරිදිම ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් විවාහ නීතිය ක්‍රිස්තියානි සහකරුවන් බැහැර කිරීම සම්පූර්ණ තහනමක් ලෙස නියම කර ඇති නිසා ක්‍රිස්තියානි ආගම හා ඉස්ලාම් ආගම අතර සම්බන්ධතාවය තහවුරු කෙරේ 14.

එසේ වුවද, අද දින ශ්‍රී ලංකාව බොහෝ සේ බෙදී පවතී; එසේ වී ඇත්තේ වැඩි වශයෙන් විවිධත්වය පිළිබඳ හැඟීමෙන් මිස විවිධ කොටස්වල පැවැත්ම නිසා නොවේ. වර්ගය, ආගම, සංස්කෘතිය පිළිබඳ වූ මෙම වෙනස්කම් ජයගත නැත්තේ, “ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතියක්” තුළ පොදු මානුෂික භාවයක් පිළිබඳ තේමාව අවබෝධ කර ගැනීමෙන් පමණි. ආගමික වෙනස්කම් අභිබවා මානව අයිතිවාසිකම් සහ අන්තර්-සංස්කෘතික අවබෝධය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ වැයමේ දී එක්සත් ජාතීන්ගේ විශ්ව ප්‍රකාශනය ගැලපෙන අධිපාලමක් ලබාදෙයි.

“විශ්ව ප්‍රකාශනය, එය විධිනම් අපගේ ලෝකය සඳහා නිව්සගන් කරගත් නියමිතව ඇති අතර, එය මෙසේ කරන්නේ, කිසියම් නිශ්චිත දර්ශනයක, ආගමික හෝ සංස්කෘතික පිහිටි පැතිමතින් තොරවයි” 15 කෙසේ වුව ද ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින ප්‍රධාන ආගමික සම්ප්‍රදායන් එබඳු ප්‍රතිමාන සහ කර්යන් කෙරෙහි කෙළින්ම අවධානය යොමුකර ඇති අතර, ඒවායේ විනේශිත ආගමික පරිපාලනයන් පිළිබඳ වෙනස්කම් නොතකා ඒවායේ මානව අයිතිවාසිකම් ක්ෂේත්‍රයන් විශ්ව ප්‍රකාශනය සමඟ එකඟවෙයි 16. ශ්‍රී ලංකාවේ දක්නට ඇති පරිදි සංස්කෘතික හා ජනවාර්ගික බෙදීම්වලට මුළු ඇති ප්‍රධාන හේතු කාරකය වන්නේ ආගමයි. එමනිසා බුද්ධාගම, ක්‍රිස්තියානි ආගම, සහ ඉස්ලාම් ආගම සහ ඒවායේ සංස්කෘතික වැදගත්කම ගැන විශ්ව ප්‍රකාශනය අනුසාරයෙන් පරීක්ෂාකර බලන විට ඒවායේ අන්තර්ගතය තුළ ගැබ්කොට ඇති මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ පොදු භාෂිතය පෙන්නුම් කරයි.

මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ බොද්ධ සංකල්පය මූලික උපකල්පන දෙකක් තුළින් මතු වෙයි. එයින් එකක් දර්ශනවාදී වන අතර ආචාර ධර්ම එකකි. දර්ශනවාදී උපකල්පනය වන්නේ මනුෂ්‍යයන් පූර්ණ නිදහස හා වගකීම් සහිතව උත්පත්තිය ලබන බවයි 17. මෙම මූලික නිදහස ගරුත්වය හා අයිතිවාසිකම්වල සමානත්වය පිළිබඳ සංකල්පය 18 ද සමග බුද්ධාගම විධින ආත්ම විශ්වාසය 19 කෙරෙහි දක්වා ඇති අවධාරණය මගින් පැහැදිලිව දක්වා තිබේ. හට්ඨ, ධර්ම පදය අනුව

තෙතෙකුට තමාම පාලනය කළහැකිනම්, ඊටැන්නා නිදහසට උපත ලද්දාවෙයි. එබැවින් සියලු දෙනාටම බුද්ධත්වය ලැබීමට හැකිනම්, ගරුත්වය හා අයිතිවාසිකම් අතින් ඊට වැඩි සමානත්වයක් ඇතිවිය හැක්කේ කෙසේද?

බුද්ධාගමේ පළමු ශික්ෂා පදය 20 ඊටිකයට ඇති අයිති ප්‍රකෘතියට සුරතී, ශ්‍රීමත් ඊටිටින් ආනලුඞි මෙසේ කියන විට බුදුන් වහන්සේගේ ඊටින වර්ධාව ආරක්ෂා ඔහු රචනා කළ මුනිවර ගිහිකා මෙම සත්‍යය දොසාර දෙසි, “kill not for pity’s sake, lest ye slay, the meanest thing upon its upward sway”²¹ මේ අනුව මෙම කාරණය තුළ ඊටිනවීමේ අයිති පරික්ෂණය කර ඇති අතර, එය කෙළෙසිය නොහැක. බුද්ධාගමේ ඇති අංශ තුනක් අනුසාරයෙන් මානව නිදහස හේරුම් ගත හැක. -එනම් භාද්‍ය සාක්ෂිය, කථාව සහ ක්‍රියාවයි. කථාවට සහ ක්‍රියාවට මුල්පත්තේ භාද්‍ය සාක්ෂිය වේ-එනම් බොද්ධ ධර්මයේ දේශනාකොට ඇති පරිදි විශ්වය හෝ ලෝකායන සත්‍යයයි²² එසේම ටඩකිංසාව සහ ශාරීරික උපද්‍රව පැමිණීම බොද්ධ ධර්මයට පටහැනිවේ. මක්නිසාදයත් මනුෂ්‍යයා බුද්ධත්වය ලැබිය හැකි චිත්තභාව ඒකකයක් ලෙස සලකා ඇති නෙයිනි²³. බොද්ධ සංඝයා බුද්ධාගමේ පහවා ඇති වර්ධා ධර්ම ආදර්ශයෙන් කියා දෙති. අර්ථය අනුව ඒවා මානව අයිතිවාසිකම් සුරැකීම සඳහා පහවා ඇති අතර, ගිහි සැදැහැට්පත්‍ර ඒවා අනුගමනය කරති.

බුද්ධාගමේ මෙම මානව හිතවාදී මූලික ප්‍රවේශය වූ කළු එහි ජනප්‍රිය භාවයට, විශේෂයෙන්ම සමාජයීය වශයෙන් පීඩාවට පත්වී ඇති සමාජයේ පහළ තලයේ අය අතර ජනප්‍රිය භාවයට මූලික හේතුව වී තිබේ. “අයිතිවාසිකම් අතිමිච්ඡ, දුස්සත්තම් හා සාහිත්‍යය යන මේවායින් උත්ථිච්ඡන සට්පත්ති සිටින බොහෝ මිනිසුන්ගේ සහයෝගය ලබාගැනීමට බුද්ධාගම සමත්විය...යනපත් ඊටිනසත් ටිළිබදව මිනිසුන්ගේ බලාපොරොත්තු නිශ්චිත ආකාරයට ප්‍රකාශ කිරීමට එය සමත්විය”²⁴. ධර්ම මන්දිරය තුළ සාර්ව දයානුකම්පාව සහ මානව අයිතිවාසිකම් නැමැති කුඩාමු විරාග කාලයක් නොසැලී පැවති ඇත; “සබ්බ සත්තා ගටිතනු සුඛිතතටා”²⁵ ගොතම බුදුන් වහන්සේගේ අනාවැකි සැබෑ කරමින් ධර්මයේ අතිශයින්ම ජීර්ණ තත්ත්වයට ලංකාද්විපය තෝකැන්නක් වූ අතර, එය අවුරුදු 2500 ක් තරම් ඇතට විහිදෙන සංස්කෘතික උරුමයක ආවේණික කොටසක් බවට පත්වී තිබේ.

ක්‍රියාකාරී ආගමි ගැන සලකන විට ද, පියාගේ වරක් සදහන් කළ පරිදි “සදාචාරය වනාහි ක්‍රියාවේ මූලධර්මය වේ” දර්ශනය, විශ්වාසය හා ඇදහිල්ලක මේවායේ පවතින වෙනස්කම් වුකලි මතුපිටින් පවතින වේ. මක්නිසාදයත් ඒ සියල්ල පාලනය කරන මූලික සදාචාර ධර්මය වන්නේ මානව අගය පවත්වා ගැනීමයි. ආගමි මිවනු ලැබුවේ දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපය මතය සනුටෙන් පැරණි කෙස්සමින්තුටේ දැක්වෙන අදහස පිළිගත්තේ නම්, එයින් අදහස් කරන්නේ දෙවමය මුද්‍රා ලකුණ මගින් මනුෂ්‍යයන්ට ඉතා උසස් ගණයේ අගයක් පිළිබඳ වටිනාකමක් ලබාදෙන බවකි. මේ කාරණයෙන් වුවද ජවිතයට ඇති අයිතිවාසිකම් සහ මනුෂ්‍යයාගේ ගරුත්වය කැටිකොට දැක්වේ.

තවද දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රතිරූපය මත මිවනු ලැබූ මිනිසුන් සියලුදෙනාම සමානවන අතර, ඔවුහු දෙවියන් වහන්සේගේ පුතුන් (සහ දියණියන්) වෙති. එබැවින් දෙවත්වය ඉදිරියේ සමානත්වය මිනිසාගේ ඇත් ඉදිරියේ සමානත්වයක් බවට පත් කිරීම හැර වෙන දෙයක් සිදුවිය නොහැක. මත් නිසාදයත් මිනිසා මිනිසා විසින් පාලනය කරනු ලැබුවා වුව ද සියලු මිනිස් වර්ගයාට ඉහළින් දෙවියන් වහන්සේ රජ කරන හෙයින් දෙවියන් වහන්සේගේ රාජධානිය තුළ වෙනස්කම් නොමැති බව දුන්නෙහි, අවාසිදායක තත්ත්වයේ අය, සමාජයෙන් බැහැර කරනු ලැබුවත් සනාදි අයට උත්වහන්සේ දක්වන විශේෂ අවධානය මගින් නුවා දක්වනු ලැබේ. බයිබලයේ ඇති උත්පත්ති කථාවේ සිට ඊළඳුරට කිරිම දක්වා දිවෙන “හොඳ” සහ “නරක” පිළිබඳ හේමාවන් වු සළු වෙන කිසිවක් නොව “නරකානුකූල බව” සහ “හාදය ධාස්මිය” පිළිබඳ නිදහස ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා වු ආධාරකයන් ය. නරක පරාජය කොට සත්‍යය, සාධාරණය, සහ සාමය ජයගන්නා වු දෙවියන් වහන්සේගේ රාජධානිය තුළ “සහෝදරත්වයේ ආත්මය” හමුවිය හැක. 28.

ජවිතය, ස්වාධීනත්වය හා ආරක්ෂාව පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් සහ මේ සියල්ල ක්‍රියාකාරී ආගමි ගුරුතුමාගේ සැලකුම කැපකොට නියමිතව ඇති සිද්ධාන්ත වේ. සටන්වන ලෙස සුදෙවිත්වට ආරාධනා කරන ඇතිරියා රජ ඔවුන් හැමෙකුටම “මිත්‍රයෙම වියත්... මිත්‍රයෙම ... ඊන් වාක්ෂයෙන් අනුභවයට ද, හමින්ගෙම කෙත්පියයෙන් සැම කෙනෙකුටම රළු පානය කිරීමට ද” සහතික වෙයි. 29. “ඇසට ඇසක්” “දතට දතක්” යන භාවිතවල බැලූ බැල්මටම පෙනෙන දළ බව වුව ද, එවකට පැවති

වනචාරී අපරාධමය භාවිත පාලනය කිරීම සඳහා දැරූ උත්සාහයන් වේ. වධ කීයාවෙන් සහ අවමානයෙන්³⁰ බේරී සිටීමට මිනිසාට ඇති කිදුහය මේ භූමිවලින් ප්‍රාක්ෂිත ලදී.

රජයේ නීතියට වසා උසස් නීතියකින් පැන නගින මානව අයිතිවාසිකම් න්‍යායක් සඳහා පදනමක් දේට වේදය විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබයි. එහි ප්‍රභවය උත්තරිතර ගැහැන්තාය³¹. එබැවින් එය පුරුණවන අතර, කඩ කිරීමට ද නොහැක. මෙම අති පුරුණ යටිතල ව්‍යුහයේ දස පනතින් ආරම්භවී මානව අයිතිවාසිකම් බයිබලයට සම්බන්ධ ශ්‍රේණිකරණ උපදේශන නොව තිබේ. මානව අයිතිවාසිකම්වල පත්‍රලවම කිදා බසින ධර්මයන් හඳුන්වනු ලබන්නේ පිටු අතර තිබේ. ඇදහීම තුළින් ඇතිවන විශ්වාසයන් නිසා එම ධර්මයන් මිනිසුන්ගේ සිත් තුළට හිඳා බසී. එබැවින් කීමට ඇත්තේ, “සොයන්න, වටීට ඔබට හමුවේ.” යනුවෙන් පමණි.

මුස්ලිම් රජතාවයේ උරුමය වන පැරණි ඉස්ලාමීය නිෂ්ටාචාරයේ බලපෑම් ගැන සලකා නොබලා ශ්‍රී ලංකාවේ බහුතර ජනතාවගේ ස්වයං පාලන අයිතිවාසිකම් සහ තේමාව සලකා බැලීමට නොහැක. විශ්ව ප්‍රකාශනය අනුසාරයෙන් ඉස්ලාමීය සම්ප්‍රදායන් ගැන සලකා බලා ආචාර්යය ඊ. ආර්. පී. අමරසිංහ මහතා පළ කළ නැගීමේ හරු කටයුතුය. “ඉද්ධ වූ කුරාණය මත පමණි රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳ මග පෙන්වන මුළු ධර්ම පදනම්කරණත් සමාජ, ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි අයිතිවාසිකම් පවතින බව ඉතා පැහැදිලිව පිළිගත් අතර, ස්වභාවය අතින් මුළුත හා විශ්වීය අතින් මානව ධර්මයා පොදුවේ පිළිගන්නා වූ එකී මුළුත අයිතිවාසිකම් අනුගමනය කිරීම කෙරෙහි ඉතා උසස් වැදගත්කමක් ආරුචි කළෝය”³².

හරුත්වය වූ කළ මනුෂ්‍යයකු වශයෙන් ඉපදීමේදී අභිමතය නොගැති තත්ත්වයකි. මිනිසාදගත් “මිනිසාගේ ප්‍රමුඛයට අප නියත ලෙසම හරුත්වය ප්‍රදානය කර ඇත.” යනුවෙන් කුරාණය සඳහන් කරන හෙයිනි. දෙවියන් වහන්සේගේ මැවීම පිළිබඳ කාර්යයේදී මිනිසාට ඇති අති උතුම් තත්ත්වයක් මෙපරිදි අසංඛ්‍යාත පාඨ රාශියක දක්වා තිබේ. “ආදම්ගේ ප්‍රමුඛයට අපි හරු කරන්නෙමු... අප මැවූ විශාල ප්‍රමාණයකට වඩා ඉහළින් ඔවුන්ට විශේෂිත සැලකීම දක්වා තිබේ”³³.

ගරුත්වය හා අයිතිවාසිකම් අතින් මිනිසාගේ (සහ ගැහණියගේ) සමානත්වය උල්ලංඝනය කළ නොහැකි බවට ශික්ෂාවක් පණවීමත් කුරාණයේ ඇති ඉගැන්වීම් තුළ එම ගරුත්වය හා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සංකල්පය හැඹිබොව තිබේ. “මනුෂ්‍යයෙකි, තනි පුද්ගලයෙකුගෙන් ඔබලා මවා එයින්ම ඔබලාගේ සහකරු මැවූ දෙවියන් වහන්සේට ඇති ඔබලාගේ පුතුකම් ගැන සලකන්න... ඔබලා උනෙහිනා අයිතිවාසිකම් උසැද සිටින්නා වූ අල්ලාට ඇති ඔබලාගේ පුතුකම් ගැන සලකන්න, එසේම ඔබලාගේ ඥාති සම්බන්ධතා ගැන සිත් යොමුකරන්න” 34.

එසර්දී “අල්ලා දෙවියන් විසින් පුත්තිය බවට පත්කර” ඇති 35 ජවිතය උදුරා ගැනීම තහනම් කරන දෙව් කුරාණ නීතිය තුළ මිනිසාගේ ජවිතය, ස්වාධීනත්වය සහ පාරිසරික ප්‍රයුතිය පිළිබඳ වටිනාකම් ප්‍රතිපාදන කර තිබේ. ඉස්ලාම් ආගමට අනුව සියලු ජවය හමු සත්තා වූ උල්ලාට සර්ව බලධාරීන් වන අතර එබඳු සියලු ජවිතය පුරතිය වේ. එබැවින් ස්වාධීනත්වය සහ පාරිසරික වටැති ජවිතයක කොටසක් ද වේ. ස්ලාම් ධර්මය අනුව සදාචාරය, ආචාර ධර්ම සහ සත්‍යවේදී බව කෙරෙහි දක්වා ඇති අභියෝග වැදගත් බව ගැන සලකා විනවාරි සහ අභිලාභාර වූ මිනිස් සමාජයේ වැරදි සඳහා කුරාණ ලේඛන මගින් සම්පූර්ණව පිළිවෙලින් පෙන්වයි. කෙසේ වෙතත් ඉස්ලාමය වාර්ෂික පාලනයේ පුත්තිය සමග අනුකම්පාව මිශ්‍රව තිබුණ අතර “සතුරා විසින් මුස්ලිම් වාසයක සමුලසාතනය කර තිබුණා වුව ද මිනිසකුගේ අවසර කතා දැමීම තදින්ම තහනම් කෙරේ” 36. මෙම පරාණ ශිෂ්ටාචාරය තුළ අපරාධ පුත්තිය ප්‍රමාදයක් සමග වඩා සියලු පැමිණිලිමෙන් නිදහස ද එකට ගැටුණි.

ශ්‍රී ලාංකික බහුවාර්ගික තත්ත්වයක් තුළ ඉස්ලාම් ආගමේ නොතිළිටි තත්ත්වයේ මෙම ප්‍රඥාපිත්ත: ප්‍රවේශය අගය කිරීම වැදගත්වේ; මත්තිසාදයක් වෙතත් වාර්ෂික පාලනය ලෙස අනුගමනය කරන්නාවූ මුලධර්මවාදී අර්ථකථන නිසා අතහැර දෙමිය ප්‍රජා කොට්ඨාස කෙරෙහි බලපෑම් කිරීමට ඉඩ ඇති හෙයිනි 37. ලෝකය දැක තිබෙන ඉහා අධික අන්දමේ බුද්ධි උත්තේජනකාරී “පරිපූර්ණ සංස්කෘතික උරුමයන්ගෙන් වඩාත් ලෙස සැලකෙන්නන්” 38 නූතන ලෝකය විසින් අගය කරනු ලැබීමෙන් ගිලිහීමත් එතුළ හැබවී තිබෙන සත්‍යවාදී භාවය සහ පුත්තිය පිළිබඳ ලක්ෂණය එතුළ හැකැබී යනුවෙන් උපකල්පනය කොට විශේෂයෙන්ම බටහිර ලෝකය විසින් විවේචනය කරනු ලැබීමත් ඇත්ත වශයෙන්ම බේදරනය වෙයි.

අඩුතරමින් දේශීය තත්ත්වය තුළටත් ඉස්ලාම් ආගමේ මානව හිතවාදී ප්‍රවේශය පිළිබඳව මිටි වඩා නොද උභය කිරීමත් තුළින් වර්තමාන ලෝක තත්ත්වය තුළ බටහිර ලෝකය විසින් දැඩි ලෙස කියාපාන එකී අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නියත ප්‍රකාශ කිරීමේ හෙළිවනු ඇත. මක්නිසාදයත් “ලෝකයේ ජාතින්ට එකිනෙකා අතර සමනිය ඇතිකර ගැනීම සඳහා ඉස්ලාම් ආගම විසින් ඉතාමත් උගනා වැදගත්කමක් ඇති මුළුමනින් ස්ථාපිතකොට ලෝකයේ නියම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිහිටුවා, කෙසේ සිට පැමිණියත් සිතමි ජාතියකට අයත් වුවත්, මිනිසා හා මිනිසා අතර ප්‍රණේද ඉවත් කරන ලද සොයුරි”³⁹.

ශ්‍රී ලාංකික හර සද්ධර්මය සකස් කිරීමට හිතදු ආගම ද වැදගත් අමිකාරින් ඉටු කරයි. මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ හිතදු දායවය ද ක්‍රියාකාරී ආගම හා ඉස්ලාම් ආගම පරිදිම දෙවියන් පිළිබඳ මූලධර්ම ප්‍රකාශ වෙයි⁴⁰. හිතදු ආගමේ උතුම් කරය වන්නේ අපරිමිත දෙවියන්ය: “එය ධනාත් පුද්ගල සැදුප්මක් නොවන හෝ පුද්ගල නොසැදුප්මක් හෝ නොවන බව කියන පාරමිතයක් එහින උත්තරීතර පුද්ගල තත්ත්වයයි”⁴¹. මිනිසා එම පුද්ගල තත්ත්වයේ තනිකරම විද්‍යමානවීමත් ලෙස සැලකෙන අතර, එක් ආකාරයකින් එහි නොවිතය. මේ අනුව මැවීමේ උසස්ම කටයුත්ත මිනිසා සේ සැලකේ. මේ සංකල්පයෙන්ම හරුත්වය හා අයිතිවාසිකම් අතින් මිනිසාගේ සමානත්වය තහවුරු වෙයි.

කෙසේ වෙතත් කිහිදු ආගමි තුළ පවතින තුළ ක්‍රමය නිසා එය අසමානත්වය ප්‍රවර්ධනය කරන බවට බැරවැම් ලෙස විවේචනය කරනු ලබයි. කෙසේ වෙතත් අද පවතින තත්ත්වය පරිදි වූ පීඩාකාරී තුල්‍යෝද ආත්මය හා බැඳි පවතින බවට හඳුනාගෙන සිටින සර්ව-ධර්මාත්ම මුත්ම පිළිබඳ හිතදු ධර්මයට බොහෝ සෙයින් ප්‍රතිවිරුද්ධ වෙයි⁴². ඇතැම් විද්වතුන් සලකන්නේ ඉන්දිය සමාජයේ බහුපාරමික ස්වභාවය නිසා එම සමාජය විසින් තුළ ක්‍රමය ගොඩනැගුවත් බවයි⁴³. බුද්ධ සුත්‍රයට අනුව “පුද්ගලයන්ගේ හොඳ යන ආරක ගැන දෙවියන් විභවයේගේ පැමිණි නිසා මැවීමේ දී අසමානතාවය ඇතිවී තිබේ.”⁴⁴ උතුරු සමාජයේ විවිධ පාරාවර්මි පැවැත්ම සහතික කරයි. කෙසේ වෙතත් සියලුම තුළ

එකම පරිදිම හෙටත් දේව මුලයෙන් මතුපිට ඇති වන උපකල්පනය කිරීම නිසා මිනිසාගේ මුළු සමානත්වය පැවැත්වෙයි⁴⁴. තවද “සමාන තත්ත්වයේ උපරි සමාන ලෙස සැලකීම” පිළිබඳ ශීතී විද්‍යාත්මක සංකල්පය හින්දු ආගම විසින් ආරම්භය කරනු ලබයි⁴⁵.

හින්දු ආගමේ භාද්‍ය සාක්ෂිය පිළිබඳ නිදහස ක්‍රිස්තියානි විචාරකයින් හෙළි වේ⁴⁶. “මගේ සදාකාලික කොටසක් ලෝකයේ ජීවය බවට පත්වී නොතිබූ ශරීරයේ පැත්තට යිට සවැන්න වශයෙන් සිටින සිත ද සමඟම ඉන්ද්‍රියයන් ආකර්ෂණය කරයි”⁴⁷. ප්‍රථම හින්දු දර්ශනය තුළ පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතයට ස්වාධීනත්වයට හා ආරක්ෂාවට අයිතිවාසිකම් ඇතිවන්නේ අන් අයගේ ඊට සම්බන්ධ බැඳීම නිසාය. නිදසුනක් වශයෙන් තම යටත් වැසියන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා වූ රජයේ පුද්ගලයෙකු හෙරෝ දැඩි අවධාරණයක් ගොනුකරන ලදී. “සියලු ප්‍රාණීන්ට වැස්ස ජීවය යුක්තයා සේම රජුගේ යුක්තිය මිනුමක් වැසියන්ට ජීවය ලබාදෙයි”⁴⁸. තත් වැදෑරුම් මුළු නිදහස ආරක්ෂා කිරීම සඳහා කරමක් සංකීර්ණ හින්දු දර්ශනය තුළ පවතින මුළුමනම ගැන අවබෝධයක් නොවන්නේ ගිහිවරුන් කියවීමෙන් ලබාගත හැක.

හින්දුවරුන් ප්‍රධාන වශයෙන් වාසය කරන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවලයි. මෑතක් වනතුරු මෙම ප්‍රදේශය ලේ ඇඳීම සහිත කෙළවරක් නැති සුද්ධයකින් විනාශයට පත්වූ අතර, දිවයිනේ මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම පිළිබඳ ඉහළම ප්‍රමාණය සටහන් විය. එසේ උල්ලංඝනය වූ (පුර්ව) අයිතිවාසිකම් වූ කළි සර්වමත්තව මෙන් ආරක්ෂා කිරීමට එම යුද්ධය මගින් අරමුණු කරගත් වීමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ බේදවාචකය වශයෙන් බොහෝ කලක සිටි විස්තර කරන්නාවූ තත්ත්වය අනුව බලන විට අන්තර්-සංස්කෘතික අවබෝධයේ හදිසි අවශ්‍යතාවය ගැන පුනරුත්ථාන කීම අවශ්‍ය නැත. ඉහත සඳහන් විශ්ලේෂණය අනුව, ශ්‍රී ලංකාව සඳහා වන මුක්තිය වූ කළි විකාශය සංස්කෘතියක් තුළ පොදු අරමුණක් සඳහා කැපකළ අන්තර්ගත නැතිවන්නේ නැවත යොදා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියයි. මත් නිසාදයක් බවත් වහන්සේ විසින් දෙනවා කළ පරිදි “බිම්බක් දින මෙම ශරීරය තුළ සියල්ල සොයාගත හැකි” අතර එය ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතිකමය සම්ප්‍රදායක් පිළිබඳ ලේඛනාගාරයක් තුළ ගැඹුරින් වැළඳී පවතී.

මේ අනුව පෙරදිග සංස්කෘතීන්ගේ සාරය වෙතින් විසිඳෙන්නා වූ සේන්ද්‍රාගාර බලවේගයක් වශයෙන් මානව අයිතිවාසිකම් හඳුනාගැනීම වූ කළි රාජ්‍ය පාලනය පදනම් වශයෙන් පැවති පායිපතාමය ආගමික වින්‍යනයන් කෙරෙහි සම්බන්ධව පවතී. අනෙක් අතට අපරිදිග අත්දැකීම් වූයේ මානව අයිතිවාසිකම් යටපත් කරන පිරිත්තන දෘෂ්ටි සහ භාවිත පැනවීමෙන් තම් බලය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට කැපවූ රෝමාණ කතෝලික පල්ලිය වැනි බලවත් ආගමික ආයතන මගින් කෙන සිය රාජ්‍ය පාලනය සහ කාලයාගේ ඇවෑමෙන් රාජ්‍ය පාලනයෙන් පාහේ වෙන්කළ ථේනික රාජ්‍යයන් වර්ධනය වීමයි. මෙයින් පැති වූ හිඬුය පිරිවිම සඳහා ථේනික රාජ්‍ය පාලනයට ආධාරක ක්‍රමයක් ලෙස ආගමික ඉගැන්වීම් වෙනුවට නිශ්චිත මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ප්‍රමිති ඇති කිරීමේ අවශ්‍යතාවය මතු විය. අනෙක් වෙතත් මානව හිතවාදී බවින් දැනටමත් පොහොසත් පොරානික සංස්කෘති මත මේකී එම ප්‍රමිතිම ස්ථාපනය කිරීම විනිශ්චය විය. මීට වඩා දැනටමත් තිබෙන්නාවූ ප්‍රතිමාන නවීකරණය කිරීම වඩාත් සාර්වත්‍රවත් බව මිස්ත්‍ර විය හැක. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද, වර්ගය, සංස්කෘතිය හා ආගම පිළිබඳ මතවාදී වෙනස්කම් තුළ සැලකිල්ල ගත් මානව අයිතිවාසිකම් වූ කළි පොහොසත් හා පැරණි සංස්කෘතික දරුමයට ජීව රුචිරය වී තිබේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින් ශ්‍රී ලංකාව සතු සම්ප්‍රදායික ආගමික හා සංස්කෘතික සම්මුතිවල අන්තර්ගත සිද්ධාන්ත පරීක්ෂාකර බැලීම වැදගත් වන්නේ, වඩාත් ගැඹුරු පරිද්දකින් පදනම් වූ මූලාශ්‍රවලින් මතු වන සංකල්ප මානව අයිතිවාසිකම්වලට නූතන ව්‍යවස්ථාදායී ප්‍රමිති මත ස්ථාපනය කර තිබෙන කෘතිම තත්ත්වයට වඩා සම්ප්‍රදායික යටිතලාවට බෙහෙවින් බැඳී ඇති ජාතියක අප ඉදිරියේ තැනක් දීම පිණිසය. මිස්තියාදයත් මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳයත් අනෙකුත් සම්බන්ධව සිටින ජාතියක් වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ බේදවාචනය පවතින්නේ එහි තුළ පවතින හර සද්ධතිය තුළ නොව පුද්ගලයා සම්බන්ධයෙන් පවතින වෙනස්කම තැබීමේ, අභ්‍යන්තර හැඟීම නිසාය.

“What though the spicy breezes
Blow soft o’er Ceylon’s isle
Though every prospect pleases
And only man is vile...”

- Bishop Reginald Heber (1811)49

“පිය මනාල පුළුං රැළි
 හමා ගිය දුලක් දිව මහින්
 මතු දසුන් සිත් බිඳිනු වුව
 කිසි අස්වන යහපත
 දුෂට වේ නම් මිනිසා පමණක් ..”

සටහන්

1. ජී.ඩී. ජ්‍යෙමසිරිසේ “Minorities in Buddhist doctrine” සමන සේ.එම්. ද සිල්වා සංස්කරණයකොට පිමාසනික පිත්ථි ප්‍රකාශනයෙන් 1998 ප්‍රකාශ කළ ටෙන්ග්‍රි ඩිටුන්, එලූෆ් එස්. කෝල්ස් බර්ග් යන නාදන් සාමාජිකයන් Ethnic Conflict in Buddhist Societies-Sri Lanka, Thailand and Burma, නැමැත් ග්‍රන්ථය (48 පිටුව) සකසන්න.
2. ඉස්ලාමීය ඉරාෆාන ජනපදයේ මානව අයිතිවාසිකම් තත්ත්වය පිළිබඳ වාර්තාව බලන්න. ඔක්ස්පර්ඩ් හි ක්ලැරන්ඩන් මුද්‍රණාලය මුද්‍රණය (1991) පළ කළ කෝන් ඩී, පැට්‍රික් යන අයගේ International Law and the Rights of Minorities, නැමැති ග්‍රන්ථය හා සසඳන්න.
3. ක්‍රිස්තියානි ස්වාමීන්ගේ Study of Discrimination in the Matter of Religious Rights and Practices, එක්සත් ජාතීන්ගේ විකුණුම් අංක 60. XIV.2, 47-8, සමන ඔක්ස්පර්ඩ් හි ක්ලැරන්ඩන් මුද්‍රණය (1991) කළ කෝන් ඩී, පැට්‍රික් යන අයගේ International Law and the Rights of Minorities, නැමැති ග්‍රන්ථය, පිටුව 191 හා සසඳන්න.
4. වෙබ් අඩවිය <http://www.unesco.org/most/r2int.htm>
5. ස්විට්සර්ලන්ත මැන්ස්ටර් (1997) ප්‍රසිද්ධ කළ වොලස්, රොබේකා යන අයගේ International Human Rights නැමැති ග්‍රන්ථයේ 144 පිටුව.
6. ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 9වන ව්‍යවස්ථාව (1978 සැප්තැම්බර් 07-සංශෝධිත පරිදි)

7. සීමා නිර්ණායක කොමිසමේ වාර්තාව, 1959 XV පැති වාර්තාවේ 13 පිටුව සමඟ සීමාසහිත යෙට් බ්‍රැන්ස් (1983) ප්‍රසිද්ධ කළ පව් ලෝන්නම්බල්ලමගේ Sri Lanka-The National Question and the Tamil Liberation Struggle නැමති ග්‍රන්ථයේ 72 පිටුව සඳහන්.
8. “විකල්පව කෝ අන් අය හා සමග, ප්‍රසිද්ධියේ හෝ පොදුගිවිතව තම ආගම හෝ ලබ්ධිය කෝ විශ්වාසය ඇදහීමෙන්, පිළිගැනීමෙන්, ප්‍රකූණ කිරීමෙන් සහ ඉගැන්වීමෙන් ප්‍රකාශ කිරීමට නිදහස”[වාර්තාව 14 (1)(ඉ)]
9. මීට හේතුව රෝම-ලන්දේසි නීතියේ “Generalia specialibus non derogata” යන මූලධර්මය වේ.
10. සේ.එම්. ද සිල්වා සංස්කරණය කළ පද්මසිරි ද සිල්වාගේ “The logic of identity profiles and the ethic of communal violence: A Buddhist perspective” ග්‍රන්ථය සමඟ (1988) සීමා සහිත පින්ටර් ප්‍රකාශනයක් ප්‍රකාශිත පෙන්නුම් ක්‍රිස්ත්, එස්. එලන්, හෝල්ස් බර්න් සහ හාදන් කාට්ස් වචන Ethnic Conflict in Buddhist Societies Sri Lanka. Thailand and Burma,- පිටුව සඳහන්.
11. මේ නිසා “Generalia specialibus non derogata” යන මූලධර්මය කෙරෙහි නිතර විශ්වාසය තැබීමට සිදුවී තිබේ.
12. ජී.ජී. ටර්මන්ග්‍රීගේ “Justice without Frontiers: Furthering Human Rights (1වන වෙර්ජන්), Kluwer Law International (1997) පිටුව 7 (මින් පසු Justice without Frontiers යනුවෙන් සඳහන් වෙයි.)
13. මේ දෙවිටරුන් දෙදෙනාම ආගමික නවයක දී බුද්ධත්වය ලබාගැනීමට පෙරුම් පුරුණත්වය සහිත පොදුවේ පවතින විශ්වාසයකි.
14. එවැනි විවාද “තායිඩ්”(ඉඩ දිය හැකි තරමේ විවාද) මිස “බහිල්” (සම්පූර්ණයෙන්ම සහනම් කළ විවාද) නොවේ.
15. නොරේන් පෙරේරා සංස්කරණයකොට 1988 දී ශ්‍රී ලංකා පදනම් ආයතනය ප්‍රසිද්ධ කළ Human Rights and Religions in Sri Lanka, යන ග්‍රන්ථය (මින් පසු Human Rights and Religions) පිටුව X

16. ඉහත 15 යටතේ සඳහන් කෘතිය
17. Human Rights and Religions ඉන්දියේ 3 වන පිටුවේ අංක 14 යටතේ
18. විශ්ව ප්‍රකාශනයේ 1 වන ව්‍යවස්ථාව
19. පුද්ගලික උත්සාහය (අතහැර) මිනිස් උත්සාහය (පුර්වකාර) මිනිස් ශක්තිය (පුර්වකාර) මිනිස් බලය (පුර්වකාර) මිනිස් බෙදාහැරය (පුර්වකාර) සහ මිනිස් වගකීම් (පුර්වකාර)
20. පාඨපිළි
21. ශ්‍රීමත් ටිබිටන් ආරක්ෂකයින් Light of Asia ඉන්දිය.
22. Human Rights and Religions - 23 වන පිටුව 14 යටතේ
23. නාම සහ රූප
24. නිදහස් සුවිශේෂයේ Buddhism, Human Rights and Social Renewal, Asian Human Rights Commission (2000 දෙසැම්බර්)-14 වන පිටුව.
25. May all beings be well and happy සියලු සත්වයෝ නිදහස් වෙත්වා සුවසේ වෙත්වා.
26. ජේ.සර්ජන්ස් රෙපෝම්ගේ Philosophic Foundations of Human Rights නැමති ඉන්දියේ 205 වන පිටුව (1998) රෝන් හොස්කින්ස් විස්වවිද්‍යාලයේ The Human Rights Quarterly සහරාවේ 20 වන වෙර්මේ 2 වන කලාපයේ-1998 මැයි-සමාන සාදන.
27. Human Rights and Religions ඉන්දියේ 8 වන පිටුව. 14 වන යටතේ
28. මෙම සියලු ලක්ෂණ මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයේ 1 වන ව්‍යවස්ථාවේ අංක 1 බව.

29. Human Rights and Religions ග්‍රන්ථයේ 25 වන පිටුව, 14 වන සටහන
30. මානව අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ විකේ ප්‍රකාශනයේ 5 වන වගුවලට.
31. Philosophic Foundations of Human Rights - සටහන 25
32. ඒ.ආර්.බී. අමරසිංහගේ Human Rights and the Islamic Tradition නැමැති ග්‍රන්ථය, කර්වෝල්ය පොත් ප්‍රකාශන සේවාව විසින් (1994) ප්‍රකාශිත වේ. සුළුතරයෙකුට බණ්ඩා විසින් සංස්කරණය කළ Life is simply a duty-some speeches by A.R.B. Amerasinghe නැමැති ග්‍රන්ථය සමඟ සසඳන්න.-116 පිටුව
33. ඩී.ජී. විරමන්ත්‍රිගේ Islamic Jurisprudence-An international Perspective - කර්වෝල්ය විශ්ව ලේඛන ප්‍රකාශය (1999)
34. කුරානය 4:1
35. ඉහත 14 වන සටහනේ සඳහන් Human Rights and Religions ග්‍රන්ථයේ 27 පිටුව.
36. ඉහත සටහනේ Human Rights and Religions ග්‍රන්ථයේ 47 පිටුව.
37. තිදෙනෙක් වශයෙන් ඉස්ලාම් ධර්මයේ නාමයෙන් අත්හිතවරුන්ගේ සිදුවූ මානව අයිතිවාසිකම් දූෂණයන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රජාවේ බියට පත්කර ඇත.
38. ඉහත සඳහන් Islamic Jurisprudence ග්‍රන්ථයේ 112 පිටුව.
39. ජී. දෝයි සහ ජී. ටහමන්ගේ Non Muslims under Shari'ah (Islamic Law), Ta Ha Publishers Ltd. (1979- 76 පිටුව)
40. මහා බුද්ධ වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ.
41. ඔස්කෝන් ආකර්-Buddhism and Christianity in the light of Hinduism-රයිඩර් සහ සමාගම් ලංකා-පිටුව 40. හතරවන ගීත xiii, 12

42. කේ.එම්.කෙන් - Hinduism-The world's oldest faith, පෙළිකන් පොත් (1963) 27 පිටුව.
43. කේ.එම්.කෙන් - Hinduism-The world's oldest faith, පෙළිකන් පොත් (1963) 27 පිටුව.
44. ඉහත 14 වන සටහනේ සඳහන් Human Rights and Religions හැමිනි ඉන්ටර් 6 පිටුව.
45. අමර්ත හා ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකි සම්මතයකට වඩා ශ්‍රී ලංකාවේ පාහේදී ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 12 වන ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳ මෙම අර්ථකථනය උපකරණය මගින් පිළිගනු ලබයි.
46. ක්‍රිස්තියානි විකාශි මිනිසුන්ගේ ජීවිත කාලයන් තුළ ඔවුන්ගේ ජවිත නිගමනය කරන්නාවූ ද ක්‍රියාකාරකම් පාලනය කරන්නා වූ ද දෙවියා වේ. (උත්පත්තිය මුන්මි වස්න් ද මරණය ශ්‍රීවි වස්න් ද නිගමනය කරන්නා යේය)
47. ගගවන් ගීත 15:7
48. ඉහත 14 වන සටහනේ සඳහන් Human Rights and Religions ඉන්ටර් 24 පිටුව. හිරුත්කුරාල් 452 පිටුව සමඟ සසඳන්න.
49. In Greenland's Icy Mountains හැමිනි පොතේ සඳහන් මෙම කොටස විලිසමි මැන් ගොවන්ගේ Only Man is Vile-The tragedy of Sri Lanka සමඟ සසඳන්න.

ISBN 955 - 582 - 103 - 8

Printed By: Ume Arts (Pvt) Ltd.